

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obžalovanému **I. Z.** pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods.1, ods. 2 Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 22. mája 2008 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaného I. Z. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len špeciálny prokurátor) proti rozsudku samosudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 19. októbra 2007, sp. zn. BB – 3 Tš 6/2006 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. **zrušuje sa** napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. **sa** obžalovanému I. Z. podľa § 160a ods. 2 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 421/2002 Z. z. účinného do 1. septembra 2003 (ďalej len Tr. zák.) **ukladá** úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a, § 59 ods. 1 Tr. zák. **sa** obžalovanému I. Z. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne **odkladá** na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 53 ods.1 a § 54 ods. 1 Tr. zák. **sa** obžalovanému I. Z. **ukladá** peňažný trest vo výmere 25.000 (dvadsaťpäťtisíc) Sk.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia peňažného trestu **sa** obžalovanému I. Z. **ukladá** náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

O d ô v o d n e n i e :

Samosudca Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špeciálneho súdu) rozsudkom z 19. októbra 2007, sp. zn. BB-3 Tš 6/2006, uznal obžalovaného I. Z. za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 4. septembra 2003 v čase medzi 20.40 hod. až 20.56 hod. v Nových Zámkoch na G. ulici, na dvore miestnej pizzérie prijal ako príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru, oddelenie poriadkovej služby Nové Zámky od J. P., nar. X. sumu 5 000 Sk v tisíc korunových bankovkách, ktorú od neho požadoval opakovane už od 26. apríla 2003 preto, že na základe udalosti hlásenej do knihy fonogramov a hlásení (na Obvodnom oddelení PZ Nové Zámky) nebude J. P. trestne stíhať pre napadnutie H. P. a zariadi, aby táto vec bola uzavretá ako priestupok.

Špeciálny súd odsúdil za to obžalovaného I. Z. podľa § 160a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň mu podľa § 49 ods.1 Tr. zák. uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať funkciu verejného činiteľa na dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolania obžalovaný I. Z. a špeciálny prokurátor.

Obžalovaný I. Z. v odôvodnení podaného odvolania v podstate v plnom rozsahu len zopakoval svoju obhajobnú argumentáciu prednesenú tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom prvého stupňa založenú na tvrdení, že od J. P. žiadne peniaze nezobral a tento si to všetko na neho len vymyslel z osobných dôvodov.

V tomto smere poukázal predovšetkým na to, že peniaze v sume 5 000 Sk neboli u neho pri zadržaní nájdené a zabezpečený zvukový záznam bol zmanipulovaný, ako to vyplýva zo znaleckého dokazovania.

Uvedené skutočnosti potom podľa názoru obžalovaného I. Z. vážnym spôsobom spochybňujú tvrdenia svedka J. P..

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade ním podaného odvolania zrušil napadnutý rozsudok a buď vec vrátil špeciálnemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby ho spod obžaloby oslobodil.

Špeciálny prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného I. Z. len do výroku o treste.

Podľa názoru špeciálneho prokurátora špeciálny súd uložil obžalovanému I. Z. trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorá pre ustanovenie § 160a ods. 2 Tr. zák. účinného do 26. apríla 2003, teda ku dňu spáchania skutku, bola v rozpätí dva až osem rokov.

Z tohto dôvodu špeciálny prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám vo veci rozhodol tak, že by obžalovanému I. Z. uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom účinným ku dňu spáchania skutku a navyše, aby mu uložil aj peňažný trest, keďže trestným činom chcel získať majetkový prospech.

Podľa § 317 ods.1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolania proti rozsudku špeciálneho súdu podali procesné strany na to oprávnené, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v lehote ustanovenej v zákone.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom špeciálny súd vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný I. Z. vo svojom odvolaní zopakoval obhajobnú argumentáciu použitú v predchádzajúcich štádiách trestného konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení odkazuje len na podrobne rozvedené dôvody rozsudku špeciálneho súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného I. Z. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že špeciálny súd správne zistené konanie obžalovaného I. Z. právne posúdil v súlade so zákonom tak po stránke objektívnej aj po stránke subjektívnej, keď ho právne kvalifikoval ako trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods.1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., v oboch prípadoch účinného v čase spáchania skutku, teda 26. apríla 2003.

Rovnako v tomto prípade z tých istých dôvodov sa len odkazuje na odôvodnenie právnej kvalifikácie, ktoré špeciálny súd podrobne rozviedol v napadnutom rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však v rámci odvolacieho konania zistil, že obžalovanému I. Z. špeciálny súd uložil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže táto podľa trestného zákona č. 421/2002 Z. z. účinného do 1. septembra 2003 pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 2 bola dva až osem rokov.

V tomto smere preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie špeciálneho prokurátora považoval za dôvodné, a to aj vo vzťahu k peňažnému trestu, keďže obžalovaný I. Z. sa svojim konaním snažil získať majetkový prospech.

Na druhej strane vo vzťahu k uloženému trestu považoval za dôvodné aj odvolanie obžalovaného I. Z..

V tomto prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadol, že obžalovaný I. Z. nebol v minulosti súdne trestaný a od spáchania skutku uplynula doba takmer piatich rokov, pričom obžalovaný I. Z. nemal žiaden podiel na takto dlhej dĺžke trestného konania, ktorá bola neúmerná povahe žalovaných trestných činov.

Z tohto pohľadu by sa uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému I. Z. javilo ako neprimerane prísne a podľa názoru odvolacieho súdu by minulo účelu trestu, najmä po stránke individuálnej prevencie.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému I. Z. podľa § 160a ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 421/2002 Z. z. účinného do 1. septembra 2003 (ďalej len Tr. zák.) uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Rovnako obžalovanému podľa § 53 ods. 1 a § 54 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 25 000 Sk (dvadsaťpäťtisíc) a pre prípad jeho úmyselného zmarenia podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Výrok o treste zákazu činnosti, ktorý bol obžalovanému I. Z. uložený napadnutým rozsudkom špeciálneho súdu, týmto zostal nedotknutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. mája 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: